

Kahvilaravintola Ykköspesä omisti, tai omistaa ehkä edelleen, kuvan siviilikäyttöön mukautetun sota-auton. Se lienee ns. ”Ford tai Chevrolet” mallia UNNRA.

Niin kai niitä muistellaan. On noihin oudosteluihin syitäkin: kankea ohjaus, heikot ja epätasaiset jarrut, mukavuuksista ei tietoaakaan. Ei ihme että tavara-autoromantikot kaihoilevat ”Kaanioiden, Volvojen ja Mersujen perään”. Toisaalta, eikö voitaisi yrittää heittää joskus lettu toisinpäin ja vanhat ”kaunat” nurkkaan. Ajatella vaikka vähän haasteellisemmin, ts. niiden käsittely kysyi taitoa. Mikä nyt olisi sellaisen kanssa sinunkauppoja tehdessä, kun ei ole enää pakko tehtailla kilometrejä.

Jopa Volvo & Scania-nirsoille ruotsalaisillekin kelpasi aikoinaan brittikuormuri. Tosin siihen ensin piti istuttaa se mukavampi Scanian hytti. Vihje kuitenkin siitä, että englantilaisia tavara-autoja arvostettiin myös Ruotsissa.

SA- kuva tilanteesta joskus sotavuosina, jolloin nämä brittituotteet, oudot ambulanssi-Fordit, saatiin muistaakseni lahjana käyttöömme. Olisiko meneillään ollut talvisota? Toisessa kuvassa oltaneen jossakin kaukana rintamaosuuksien lähellä ja vuosi voisi olla 1943 tai 1944. Huomaa oikeassa alanurkassa samanlainen britti - Ford ambulanssi, taka-vasemmalla näkyy mm sotasaalis Ford AA eli GAZ ”Molotov” sotasaalisauto, mutta telavetoisena.

Oheisesta vanhasta purkuhytin kuvasta meille paljastuu Fordson Thames kuorma-autojen lähestulkoon ainoa luksusvaruste: sivulle, toisen kattopuoliskon päälle sysättävissä oleva kattoluukku. Tämä on jotakin perinjuurin brittiläistä, mutta millä perimmäisellä hyötyajatuksella.

Tämä kuva on ristiriitainen: saksalaisia sotilaita, kaikilla ajettavaan englantilainen sota-auto! Olisiko ollut sotasaalista.

Olivat ne vaan yhtäältä hempula -vimpuloita, tyypillisesti nuo heti 1945 jälkeen Suomen jälleenrakennukseksi saadut britti- Ford Thames kuorma-autot. Peräti V8 nokalla tarjosi kylläkin ulvovaa, joskin puolitehotonta voimaa, mutta se kaikki muu! Ohjaus oikealla, vaihdekeppi jossakin kaukana olkapään takana, hatara, puolittain ponttirimaa oleva hytti, eikä lämmitintä. Mutta, kuten kuva todistaa, mm. halkoa mahtui matkaan. Purettuakin sai aika nopsaan, kunhan jaksoi kiertää (ja varoa vaarallista) mekaanista kippiä. Huomaa tihrusilmäisten pikku-ajovalojen tueksi rakennettu ”iso ojavalo” puskurin keskellä - sekin jostakin romutetusta kanttiautosta siihen kai sovellettu.

Minne katseesi 1940-50 luvuilla loitkaan - kuten vaikka tässä uuden Fordson Thames kuorma-auton esittelyssä - aina osui silmään halkopino. Eipä toisaalta oltu riippuvaisia idän öljystä eikä kukaan inissyt puunpolton saastuttavista vaaroista. Kuvassa Kuusaan Auto Oy:n Ford osasto, ilmeisesti jonkun maatalousnäyttelyn siivellä.